FESTŐK CSOBÁNKÁN

VASAS ALKOTÓTÁBOR, SUMICA

2000. JÚLIUS 3–15.

20 ÉVES a Vasas alkotótábor

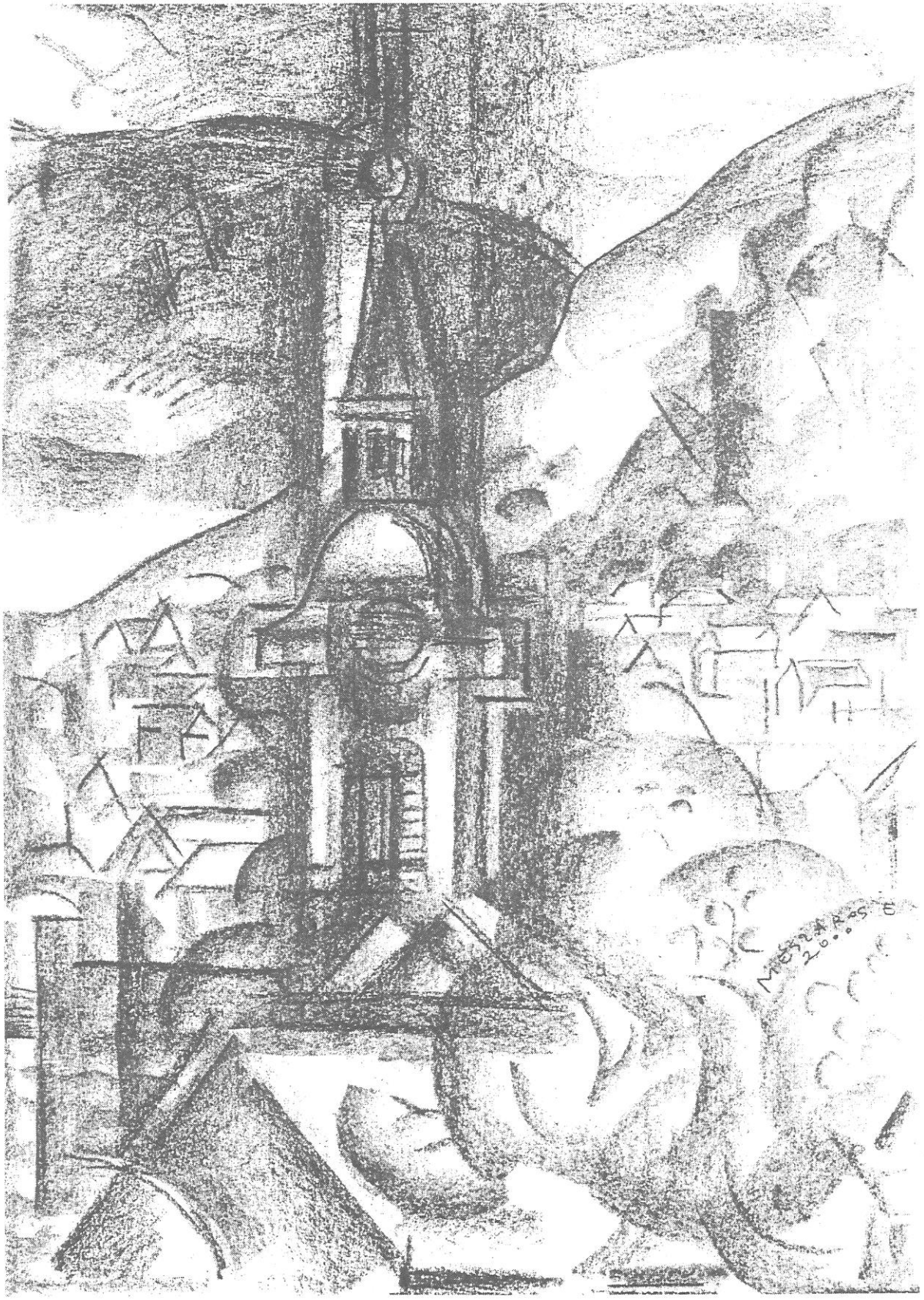

Vasas Képzőművészeti Alkotótábor Csobánkán

Tisztelt Csobánkai Lakosok!

Mi, Vasas képzőművészek szeretettel köszöntjük Önöket
abból az alkalomból, hogy
***20. ALKOTÓTÁBORUNKAT** Csobánkán tarthatjuk,*
***2000. július 3. és 15. között** a campingben.*

Örömmel és tele várakozással jöttünk a Pilis e gyöngyszemébe. Ígérjük, nem zavarjuk Önöket mindennapjaikban. Ha festő, rajzoló művész információt kér, segítsenek nekünk az eligazodásban, a község és környéke szépségeinek felkutatásában.

Tisztelettel és szeretettel meghívjuk Önöket az Alkotótáborban készült képek bemutatójára, amely

***2000. július 14-én, (péntek) 15 órakor lesz** a Közösségi Házban.*

Tisztelettel
Vasas Képzőművészek

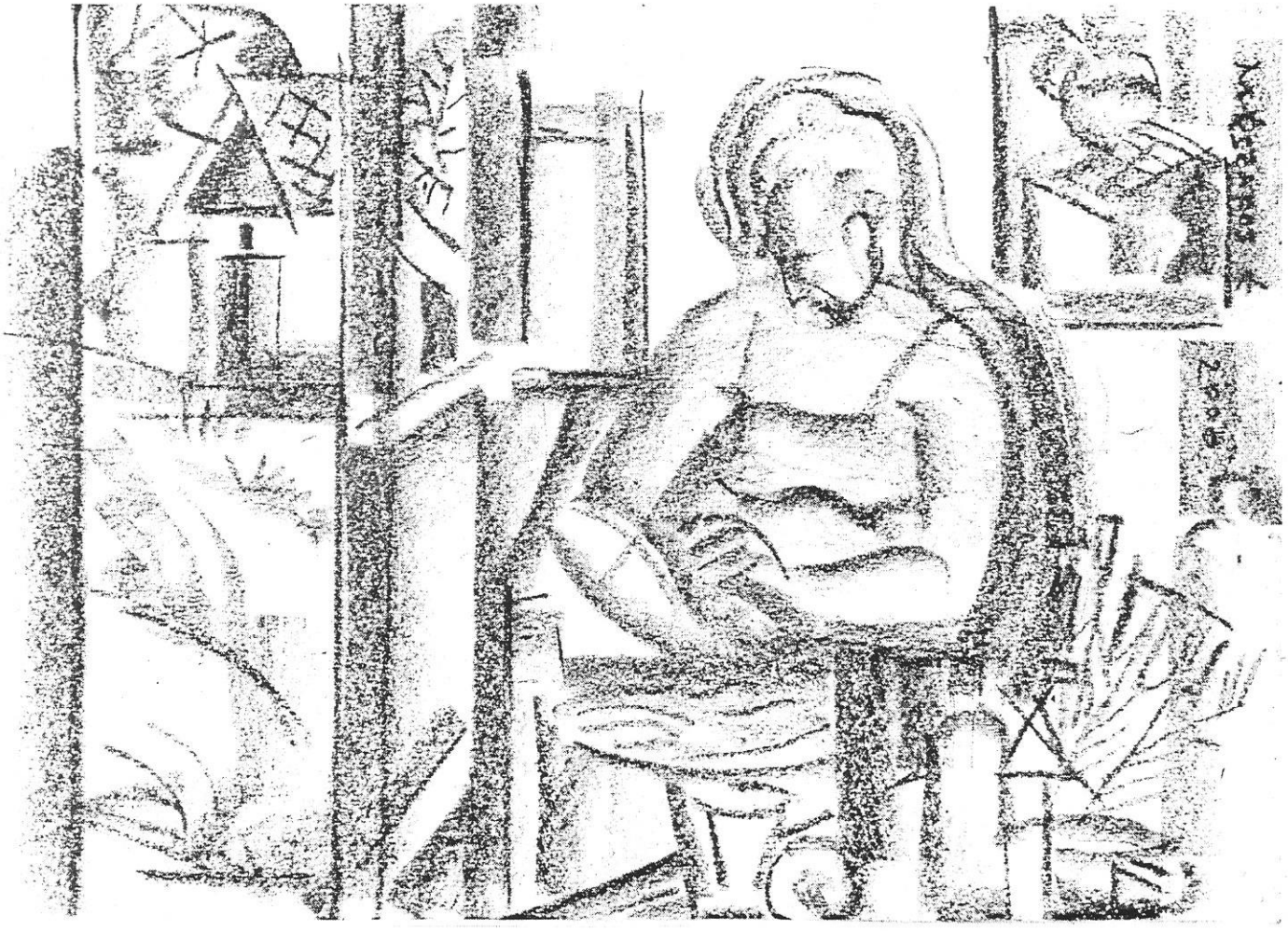

Mészáros Edit: Csobánka 2000
A borítón Mészáros Edit szénrajza

Zsombolyai Mária: Oszoly-tető lábánál

„Én tükre vagyok minden mosolynak.
Én azért élek, hogy visszamosolyogjak
virágra, lepkére, bokorra, rengetegre,
farkasra, bárányra, szivárványra, fergetegre,
fényre, holdra, csillagokra, szegényekre, gazdagokra,
szenvedésre, vidámságra, jó napokra, rossz napokra,
rózsafákra, keresztfákra, visszamosolyogjak mindenre."

Kívánom, hogy *Mécs László* költői visszamosolygása a világra úgy töltsön el fénnyel, melegséggel, úgy öltsön testet minden alkotáson, hogy az érdeklődő emberek átéljék, érezzék üzenetünk lényegét.

Kedves Barátaim! Kívánom az év 365 napján sikerüljön szépet látni, szépet alkotni. Örülök, hogy Csobánkán a jubileumi 20. évfordulót megélhettük. A tábor működik e rút világban is, ami elsősorban a tiszteletreméltó *Buna Konstantin* festőművész úrnak köszönhető.

Kívánom, hogy jövőre is találkozzunk.

Csobánka, 2000. július

Szeretettel:
Zsombi

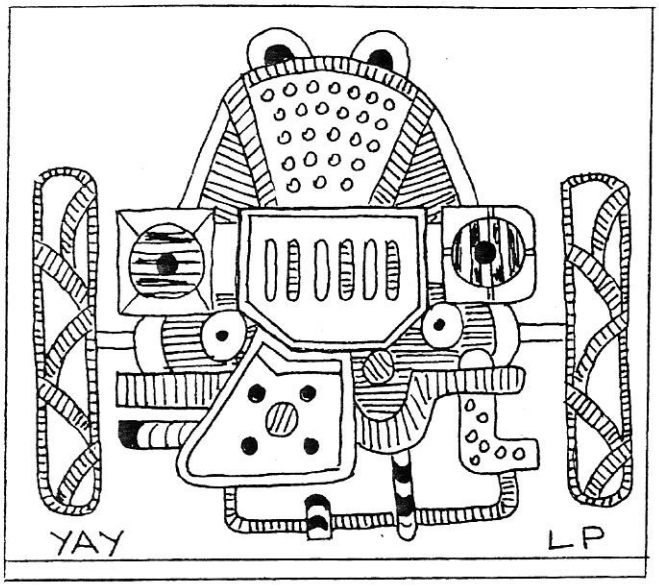

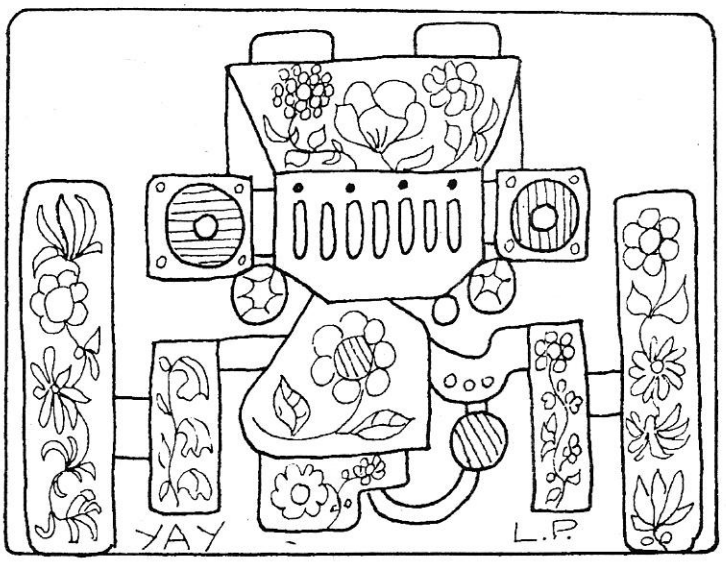

Lizák Pálma

Óda a kicsi piros traktorhoz

Csobánka híres, Csobánka szép,
Dombjai zöldek, a távoli hegy kék,
Üde kép az, mit hegy, s a völgy kínált,
De az én lelkem más témát kívánt.

Tétlen téblábolok a tábor „zöld" gyepén,
Lesem a társaim, kiket fűt szenvedély,
Várom az ihletet, várom a csodát,
Végre megpillantom a kedves masinát.

Zötyögve araszol a nyitott kapunál,
Kis piros ruháján a csúnya por megáll,
Lámpa-szeme vidáman rám kacsint,
És kábel-kezével magához int.

Elő hát papír, toll, radír és ceruza,
Ez üdvös pillanat el ne szálljon soha,
Itt az én időm, megjött a múzsa már
Minden alkatrésze kitárulva vár.

Lázasan dolgozom, iramlik a kéz,
Színezem és festem, míg tarka lesz a kép,
Kicsiny traktorom virít, mint száz virág,
Kilóg a sorból, de így kerek a világ.

(Csobánka 2000. július)

Kocsis Ilona: Ecetfa

Ramsay Gabriella

1941-ben születtem Budapesten. Foglalkozásom kertész. Mindig szerettem volna, jártasságot szerezni rajzolásban. Sorsom, szerencsém, úgy hozta, hogy a Kondor Béla Közösségi Házban *Buna Konstantin* festőművész tanár értő oktatása mellett egy éve alkothatok.

Örömmel, szívesen jöttem életem első alkotótábori turnusára. Csobánkán szép környezetben, segítő társakkal a 2000. év legszebb napjait töltöm. Úgy fogalmaztam magamban, madártávlatból nézve szabadon, végtelenül szabadon!

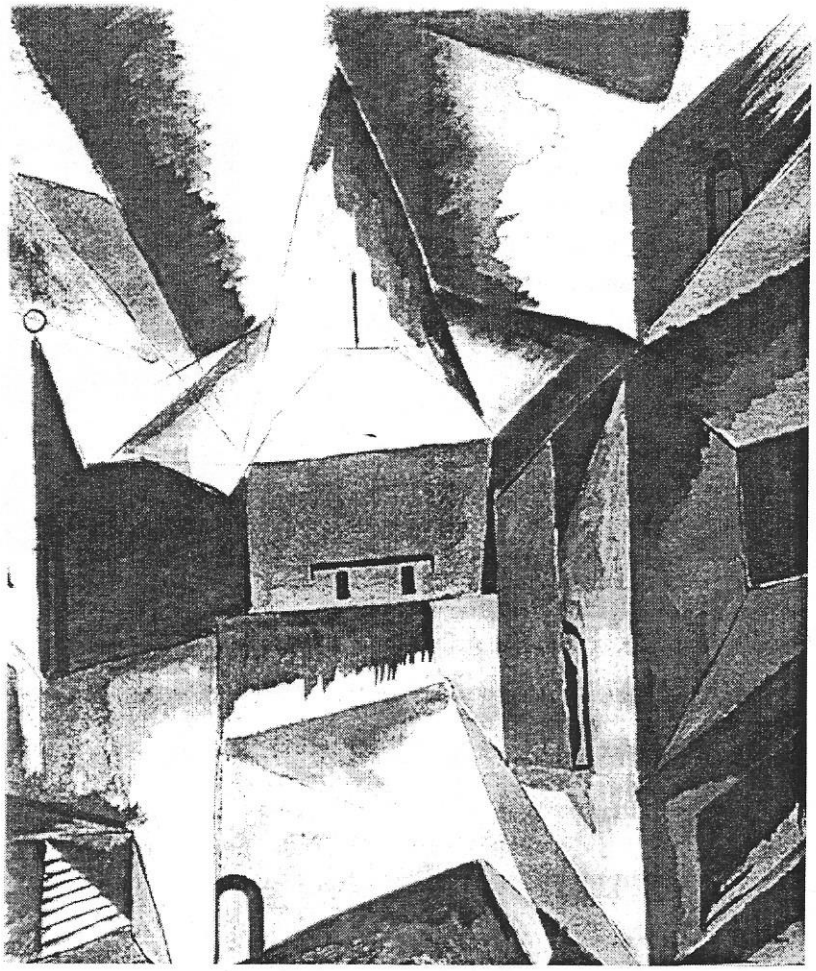

Pannay Margit

Somogyudvarhelyen születtem 1939-ben és 1959-ig ott éltem. Kiskoromtól szerettem rajzolni, festegetni. Valahogy az élet forgatókönyve nem tette lehetővé hogy továbbtanulhassak. A művésztársadalomból senkit nem ismertem, s így csak a kerületünk újságjából szereztem tudomást arról, hogy korhatár nélkül lehet jelentkezni képzőművészkörbe rajzolni, festeni.

Jelentkeztem is 1993-ban, ahol *Gál Dezső* festőművészt tanár úr örömmel fogadott. Azóta is tagja vagyok a „körnek".

1994-ben egy „műterem-látogatás" alkalmával, megismerkedtem *Frecli Ottó* fafaragóművésszel, aki azóta a Mesterem.

Így a Pestlőrinci Művésztelepen évente résztveszek kiállításon. A Kispesti Képzőművészkör tagjaival pedig évente kétszer kiállíthatok. Tudomásomra jutott, hogy Pestszentlőrincen „tűzzománc" szakkör is van 1998-ban így jelentkeztem *Buna Konstantin* festőművész tanár úrnál, hogy szeretnék megtanulni zománcozni. Itt is egy kedves közösségbe kerültem, és velük is részt vehettem többször kiállításon.

A Pestlőrinci Alkotótáborban is ott vagyok, ha tehetem minden nap. A vasasszakszervezet művésztáborában most vagyok első alkalommal. Eddig csak odahaza, vagy szakkörben festegethettem, most festek először tájképet, és ráadásul a szabadban, a gyönyörű természetben. Az olajtechnikát most kezdem elsajátítani.

Nagy elszántsággal fogtam hozzá.

Hálásan köszönöm Buna Konstantin művész-tanár úrnak és a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek a lehetőséget, hogy résztvehetek az idei alkotótáborban Csobánkán.

Rigó Tibor

Budapesti lakos vagyok, de a táborba Kozárolról jöttem. Adódott a lehetőség, így nagy örömmel ragadtam meg, hiszen szeretem a társaságot, no meg a közös munkát.

Színházaknál dolgoztam, mint cenikus, illetve grafikus. A festészetet azt hiszem komolyan veszem, hisz szeretem művelni. Életformámat úgy alakítom hát, hogy e számomra kedves foglalatosság beleférjen és művelhessem azt, amikor kedvem tartja.

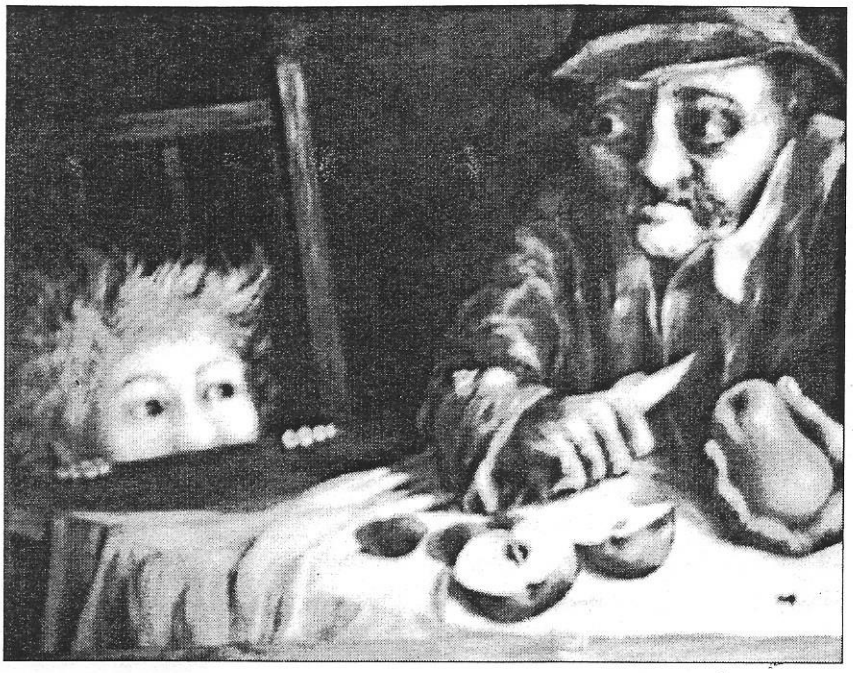

Rigó Tibor: Én is kérek

Tankóné Borsos Dóra *vagyok, iparművész.*

Hogy miért kerültem *Buna Konstantin* vezette művésztelepre? Három év óta járok az ő általa irányított képzőművészeti körbe, a XVIII. kerületbe. Fő érdeklődésem, jelenleg a tűzzománc, ezt a művészeti ágat 2 év óta művelem. Főleg a munkáimból nyílik kiállítás e hónap 11-én a Magyar Iparkamara kiállító helyiségében.

Tanulmányaimat először a Vasutas Képzőművészeti Körben kezdtem. 1973-ban elvégeztem az Iparművészeti Főiskolát; textiltervező szakon, szövött-anyag tervezőként. Különböző textilgyárakban dolgoztam mint tervező. a gyári tervezés szépségét, nehézségét közelről ismerem. Munkám mellett szabadidőmben folyamatosan foglalkoztam, tervezéssel, szövéssel, gobelin készítéssel, kézifestéssel.

Eddigi kiállításaim:

1978	Dánia	kollektív
1980	I. kerületi Hazafias Népfront	egyéni
1982	Pincetárlat	egyéni
1983	Szeged, Hajdúdorog, Hajdúnánás	egyéni
1985	Szob; Börzsönymúzeum	egyéni
1990	Pincetárlat	kollektív
1990	XVIII. kerületi Önkormányzat	kollektív
	Kondor Béla Közösségi Ház	kollektív
	Rózsa Ferenc Művelődési Ház	kollektív
1998	Margitszigeti Európaház	egyéni
1999	Szob, Börzsönymúzeum	
2000	Kondor Béla Közösségi Ház	egyéni

Jelenleg a Csobánkai Művésztelepen készülök a közösségi ház kiállítására.

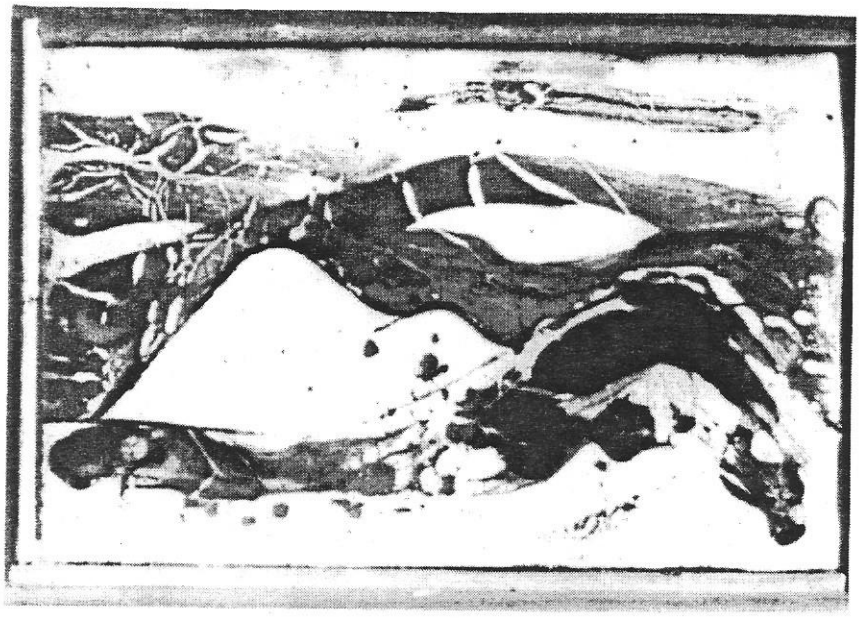

Barna Borbála
Vasastól-vasasig

Buna Konstantin festőművésznél a Csepel Vas- és Fémművek Csepeli Önképző Körében 1972-ben kezdtem aktrajzolással, olajtypiával szénnel és dióppáccal.

Következő évben vidékre kerültem. Gyerekeim születése után Győrbe költöztünk. Fordulópontot jelentett életemben a tűzzománccal való megismerkedés. 1988-ban a győri Kisfaludy Színház aulájában csoportos kiállításon zsűrizett munkáimat (tűzzománcok, linómetszet, olajtypia) állították ki.

Három alkalommal a Bartók Béla Művelődési Házban, majd a Flesch Károly Kulturális Központ Mosonmagyaróvári Kiállítótermében a „Kisalföldi Palette" alkotó tagjaként szerepelhettem.

Minden évben rendszeresen részt veszek a Vasas Művelődési Ház *Paál László* körének csoportos kiállításain.

1997-ben a „Megyei Őszi Tárlaton" bemutatták a Havas táj című tűzzománcomat a győri Rómer Flóris teremben. (Fenti képen.)

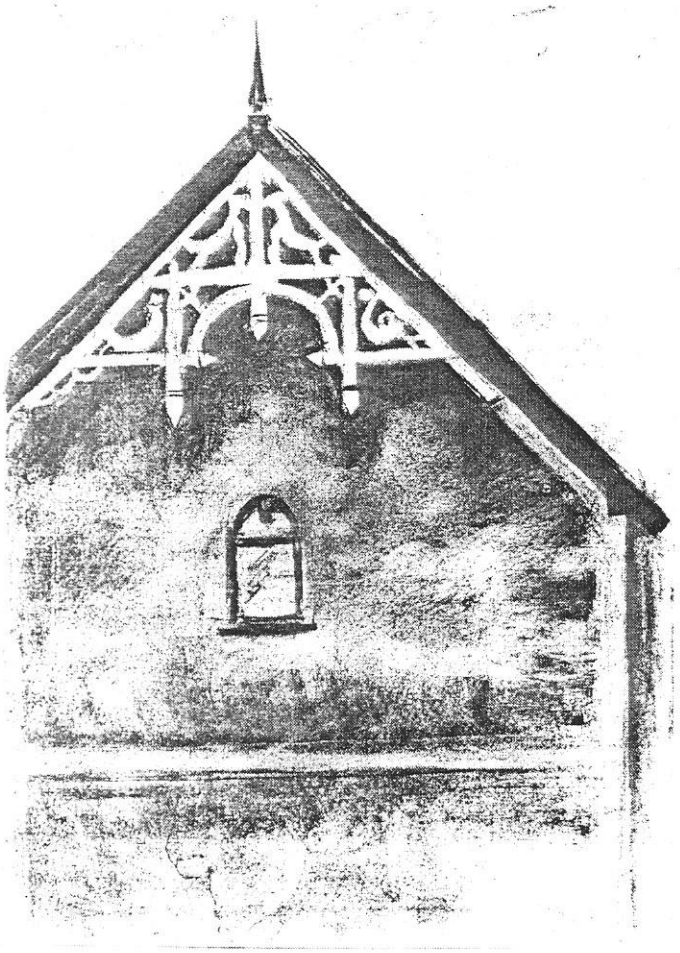

Ezidáig három alkalommal vettem részt nyári képzőművészeti táborban. Pápán *Tirován Ari Vid* tanár úrnál szobrászattal, korongozással ismerkedtem. Tavaly Sarrodon *Ferenczi József* Nemzetközi Alkotó és Művésztáborban voltam idén a csobánkai táborban *Buna Konstantin* festőművésznél.

Szénrajzomon a Vasas alkotótábor műveiből válogatott kiállítást befogadó, gyönyörű felújított Közösségi Ház oromdísze látható.

Szeretnék még több időt tölteni rajzolással, festéssel, de jelenleg kevés a szabadidőm, mivel az Apáczai Csere János Főiskola Közművelődésszervező levelező tagozatára járok. Idén végeztem az első évet.

A sumicai táborban nagyon jól éreztem magam. Kitűnő hangulatú társaság jött össze.

Köszönettel tartozom a sok jó szóért, tanácsért, biztatásért mindenkinek.

Kissné Barna Borbála
Győrből

Csépány Ottó:
A természet

Van-e szebb a természetnél;
Zöld erdőnél, madár-füttynél,
Vizet hordó mély ároknál
Égbenyúló hegyormoknál,
Rét-díszítő virágoknál
Árnyat adó zöld lomboknál
Szép pirosló rózsafáknál.
...Ugye nincs...!

Tud-e ember boldog lenni,
Ha mellettük el tud menni?
Mit az Isten adott nékünk,
Óvjuk, védjük, miben élünk!
Mert az, aki veszni hagyja,
Szegényebb lesz napról-napra,
Unokánk is tudja tőlünk,
Hogy a Föld amelyen élünk;
...drága kincs!

Táboriné Ugray Klára: Vadvirágok II.

Táboriné Ugray Klára: Vadvirágok III.

Táboriné Ugray Klára: Vadvirágok I.

Boldog szülinapot Klárika!

„ Születésed napján veled örülünk,
Szívünk melegével körül ölelünk.
Boldogságos legyen további életed,
Hogy sikerrel forgathasd fénylő ecseted.”

Klári (Mészáros Edit grafikája)

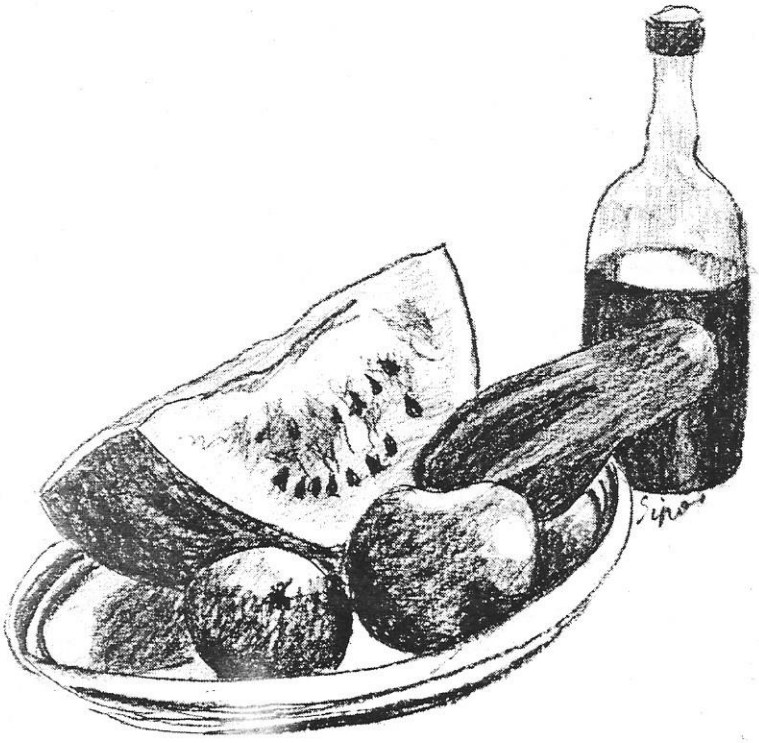

Kissné Sipos Lídia: Csendélet

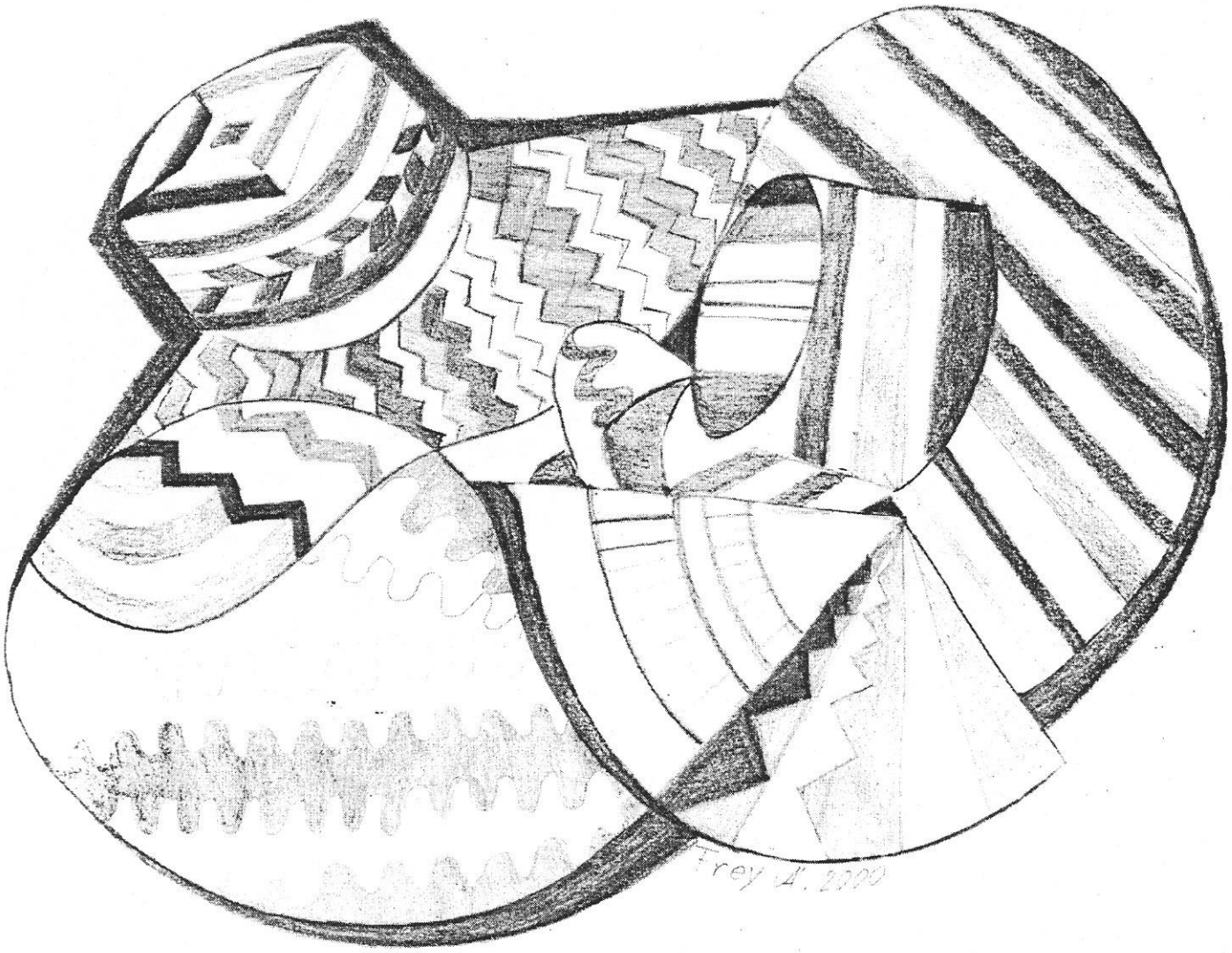

Frey Ágnes: „Kompozíció"

Kalapbemutató az első (tábori)napon

Még utazás előtt B. Kakas Gizike jóvoltából hozzájutottunk 8 kalaphoz, melyeket színpadi jelmezként leánya tervezett és készített. Felpróbálgattuk a szép, látványos és elegáns „koronákat" s azonnali döntés született: a táborban portrékat is fogunk „alkotni". A csodálatos ruhadarabok láttán már az első napon megindult bennünk az igyekezet: kacagva próbálgattuk fel, ki milyen modell lesz, hogyan is fogunk „festeni"... Rippl Rónai kalapos hölgyeként.

A kalapok már megvannak...

Lapzártáig a művészi ihlet még hiányzott.

Rosta Erzsi

Mások véleménye a magávalragadó megfogalmazás ellenére, csak ösvény lehet, melyen a magunk igazát keressük.

– Mégis találónak tartom az ír származású James Whister amerikai festő gondolatát, szemléletmódját, mely így hangzik:

„– A természet valamennyi kép összes színét magába foglalja, éppúgy mintahogy a zongora billentyűzete tartalmazza az összes hangot. A művész hivatása az, hogy kiválogassa a maga hangjegyeit, megalkossa akkordjait, mikkel a káoszból harmóniát csalhat elő.

A festőnek azt mondani, hogy ábrázolja úgy a természetet ahogy van, annyi mintha a zongoristától azt kívánnánk, hogy üljön rá a billentyűzetre."

Feljegyezte: ***Ramsay Gabriella***

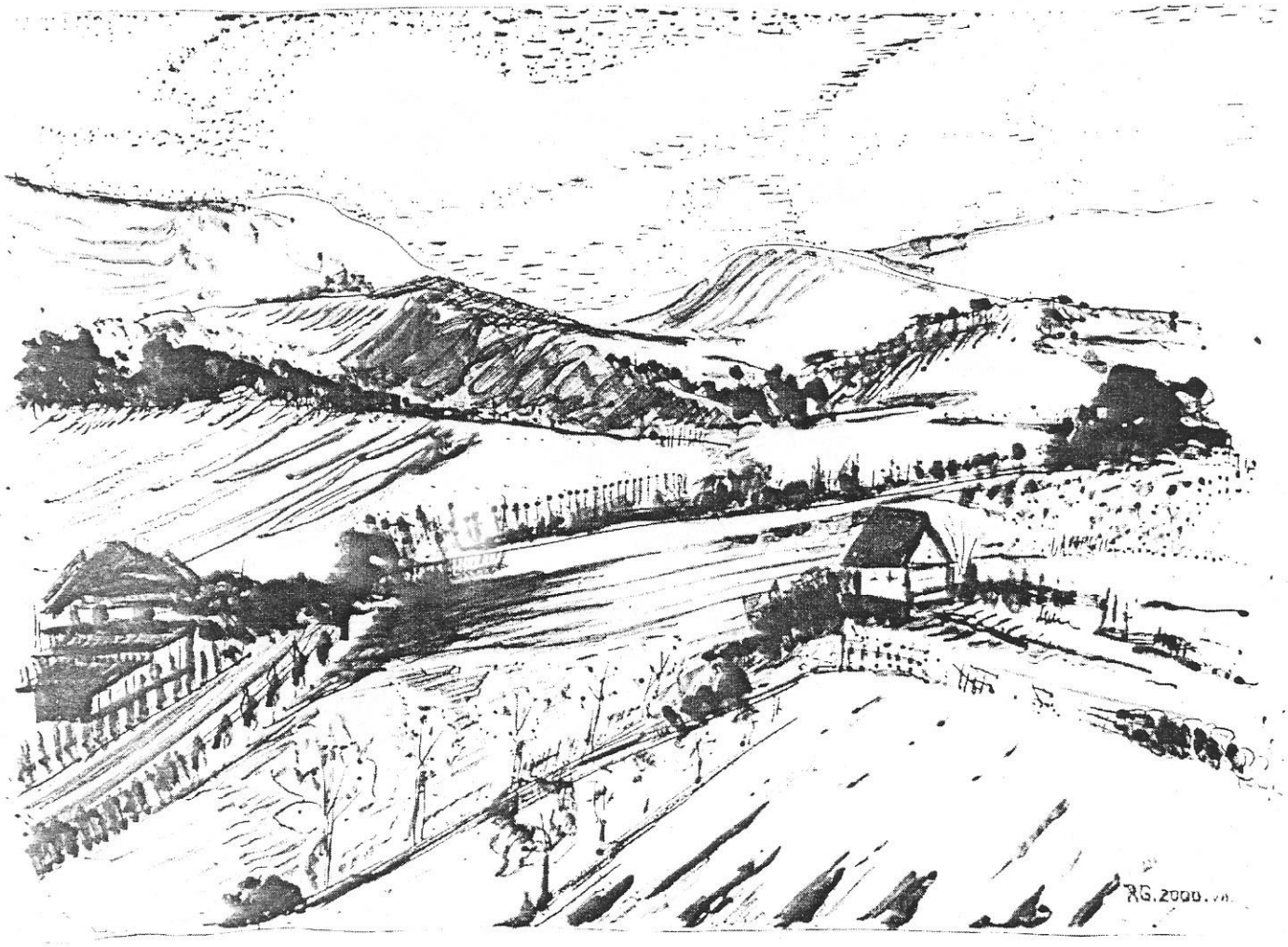

Ramsay Gabriella: Csobánka (részlet, madártávlatból)

Találkozások Csobánkán

– Falujárásunk, témakereső utunk során kedves csobánkai emberekkel ismerkedtünk meg. A Lejtő utcában Icuka behívott minket csodálatos udvarába, ahol napokon keresztül dolgozhattunk az ihlető látvány zavarbaejtő gazdagságában.

A teraszról beláttuk a falut, melyről nagy-nagy szeretettel beszéltek nekünk. Megkóstoltuk a jostát*, a gyerekek botra faragták nevünket, s Bali az – az unoka – a második napon már velünk együtt rajzolta a kert diófáját.

*(*A josta az egeres és a fekete ribizke keresztezéséből született gyümölcs.*)

NnéKÉ

Holtságné Csipán Ágnes a Budapesti Koós Károly iskola igazgatónőjével egy kis boltban – vásárlás közben – ismerkedtem meg. Ő évek óta itt lakik, rajong Csobánkáért. Kedvesen érdeklődött ittlétünk céljairól, majd elkísért a Szerb templomhoz, elmesélte annak történetét. Több festenivaló témát ajánlott: Szerb-tér, Szentkút – annak kápolnáját, a Mackó barlangot, a Kis Kevélyt, látogassuk meg a Dera-patak mentén a településeket. Ha a Kis Kevély gerincén végigsétálunk csodálatos panorámában gyönyörködhetünk, sétánk végén megtaláljuk a Macska barlangot. Legnevezetesebb az Oszolytető, melynek jelentős múltja is van! Beszélgetésünk és sétánk alkalmából több régi házra felhívta a figyelmemet. Kis történelmi előadásban elmondta, hogy a településnek a régi neve Barany volt, az ősfalunak maradványait, kevéske romjait a felvert gaz – sajnos – eltakarta, ennek feltárása a jövő községi vezetőség feladata lenne, ha lesz rá pénz. Séta közben elmondotta kis tájékoztatójában, hogy itt szerbek, szlovákok, svábok (etnikum) az őslakosok, s bár a környező nagyvárosokból tömegesen települnek ide az emberek, még mindig ezek száma a 30%-ot is meghaladja. A pillanat alatt kötött barátságunkat egy kézfogással zártuk, és megköszöntem ezt a nívós tájékoztatást.

Rosta Erzsi

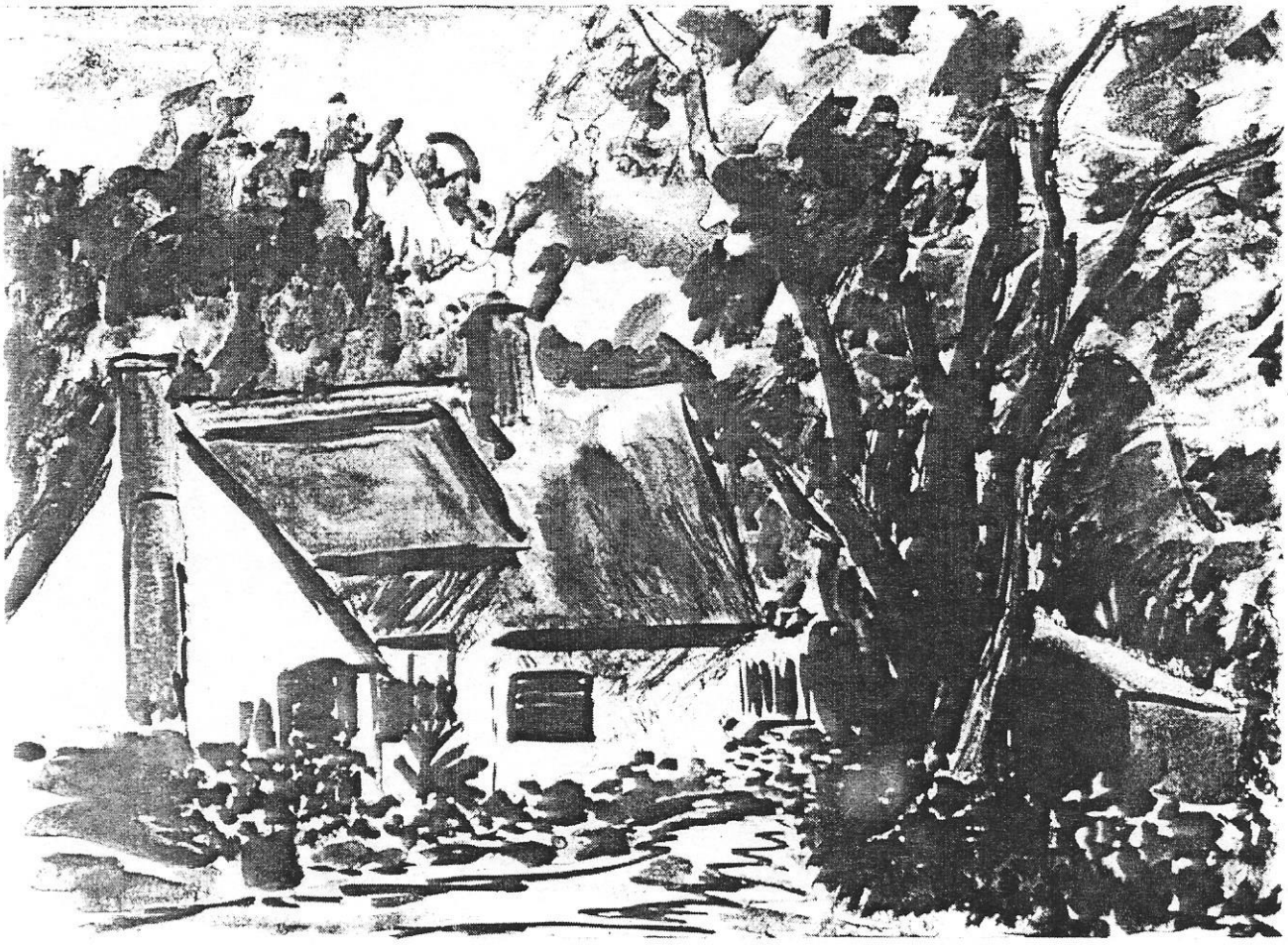

Rosta Erzsi: A vén diófa 100 éves a Széchényi utcában

Gondolatok a pilisi hegyekben

Szeretem a természetet. Sok festményem témájául választom. Tavakat, folyókat, vízeséseket és a körülötte lévő fákat, virágokat megörökítem fotókon és festményeken. Egyik kirándulásom alkalmával a sétaút mentén olvastam egy versikét. Ez gondolataimat szebben mondja el, mint én tudnám.

Kocsis Ilona: Katángkóró

Az erdő fohásza

Vándor
Ki elhaladsz mellettem, ne emelj rám kezet!
Én vagyok
tűzhelyed melege téli éjszakákon,
én vagyok tornácod barátságos fedele, melynek árnyékába menekülsz a tűző nap elől, és gyümölcse oltja szomjadat.
Én vagyok,
a gerenda, mely házadat tartja,
én vagyok asztalod lapja,
én vagyok az ágy amelyben fekszel,
a deszka, amelyből csónakod építed,
Én vagyok
házad ajtaja, bölcsőd fája, koporsód fedele,
VÁNDOR
ki elmégy mellettem, hallgasd kérésem:
NE BÁNTS!

Lehotay Tiborné

GÍRBE-GÖRBE OLDALAK

A MODELL

Helyszín: Csobánka központja
L. Pista: Gyere csak Pálma, találtam egy neked való témát. Valami keverőgép van itt, ami olyan mint két női mell!
L. Pálma: Odapillant.
– Mit képzelsz. Aktot nem vállalok. –
L. Pista: – Bocs! –

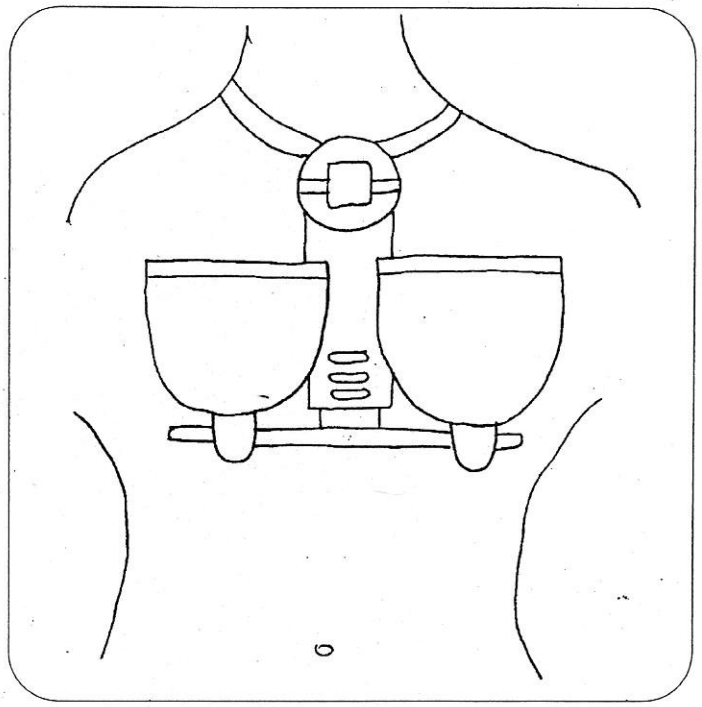

APRÓHIRDETÉSEK

– Keresünk jó alakú FÉRFIAKAT akt modellnek. ***Aktív jeligére.*** Nőkkel már rendelkezünk.

– Vérnyomásmérést, bajmegállapítást, gyógyszerosztást, testi- és lelkimasszázst, tenyérjóslást, színdiagnosztikát, kullancstalanítást, kedélyjavítást, testes vörösborral vállalunk
SUMICAL AMBULANCIÁN.

Hideg kávéját felmelegítem. *Jelige*: **meleg szív, 16-os szoba.**

Reggeli, déli, esti étkezését megkönnyítem gyorsított tálalással. *Jelige*: **Önzetlen lábak.**

Célfuvart vállalok. *Jelige.* **L. Pista a jószívű sofőr.**

Gondja, baja van? fáj a hasa, háta **meggyógyítja Laci bátya.**

Vitaminhiányát enyhíti. *Jelige:* **Keresztes János gyümölcsrész.**

Vizes gondjait megoldom „kávé" – fogmosás 1 l vizem van. *Jelige*: **T. Klári.**

Maradékokat szívesen fogadom. *Jelige*: **Kutyabarát Gabika.**

Kullancskiszedő szemöldökcsipeszem kölcsönadom szükség szerint. *Jelige*: **állatbarát.**

WC lehúzást, budiajtó becsukást vállalok.
Jelige: **Minden lében két kanál. T. U. Klári.**

Kissé viseltes női nyári ruhámat tiszta gyapjú pulóverekre, toll hálózsákra és bundára cserélném sürgősen. **Extra méret jeligére.**

Gyengébb minőségű képek helyrepofozását, kézrátétellel, hiábavaló korrekturával, tanácsokkal (nem) **vállalok!**

B. Konstantin

Csak úgy ugatok...

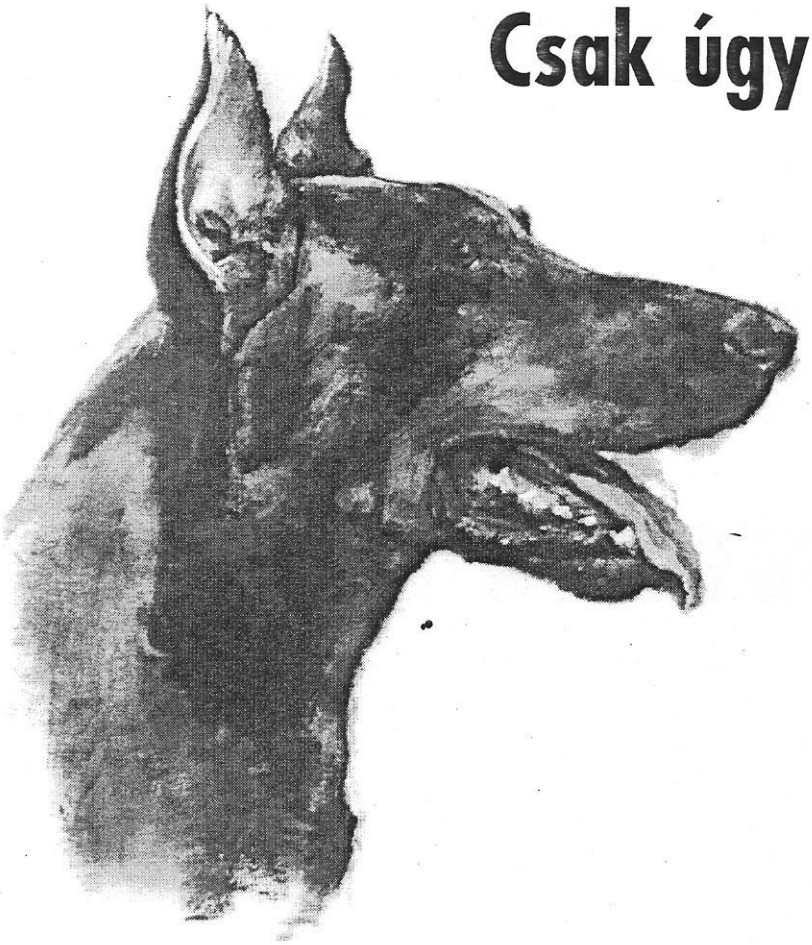

Kecskés Anna: Kutya

A harmadik alkalom, hogy ilyen alkotótáborban vagyok, ezennel nem Esztergomban, hanem Csobánkán. Nincs két egyforma napunk, mégis mindegyik hasonlóan indul.

A reggelikre ritkán érek oda, úgyhogy a napom 9 óra 1/2 10 felé kezdődik. Szinte minden délelőtt a napon égetem magam egy szál fürdőruhában, és igyekszem valami képet festeni. A hegyoldal, az utcák, a völgy, a camping udvara gyönyörű... Tehát téma akad bőven. Ha mégsem találnánk, nyugodtan fel lehet menni a szemben lévő hegyoldalra, ahol 10–15 korcs jól megkerget, vagy elveszi az ecsetünket. Esetleg el sem jutunk ezekbe az utcákba, mert egy édes farkaskutya állja el az utunkat. Úgyhogy igyekszünk gyorsan leülni egy biztonságos és kellemes helyre.

Ha már nagyon elültem a fenekem, vagy már nem vágyom több darázscsípésre, megnézem, mit alkottak a többiek. Ilyenkor jövök csak rá, milyen lassan haladok. Klári már a negyediket festi, Tibor már készen van a „Madonnájával" is, én pedig még mindig az elsőn vacakolok.

Az ebédre Gabika sípja hív. A faluba főznek ránk és Babiék tálalnak nekünk.

Délután én a napozást választom alvás helyett, s hogy ne legyek egyedül, magam köré gyűjtök néhány kullancsot társaságnak.

Őrizzük meg csinos kis alakunkat is! Ha naponta 4-szer, 5-ször meglátogatjuk az illemhelységet, plusz egyszer bemegyünk a faluba (de nem ám rövidebb úton!!), garantáltan kondiban maradunk.

Az esti korrektúrák a legjobbak. Konstantin mindenkit megdicsér: milyen szépen dolgozunk, fejlődünk... azért bakizunk is... például: megritkítjuk Csobánka lakosságát, házaikat török sátrakká, vagy kutyaólakká változtatjuk.

Vacsora után szívesen kényeztetjük páran (többek közt én is) a kutyát egy kis maradékkal. (de szereti a jégkrémet is, legalábbis tegnap megkóstolta). Majd még néhány ecsethúzás és a pletyizés után eltesszük magunkat holnapra.

(*Ezt a kutyust pedig azért festettem a pólómra, hogy őrizze azokat az álmaimat, melyeket ezalatt a csodálatos itt eltöltött éjszakákon álmodtam.*)

SZILÁNKOK

Vasárnap reggel Sumicán:

Viharos, hűvös esős reggel felkelsz időben. Meglátogatod a víztelen vizesblokkot. Türelmesen (?) vársz a késésben lévő reggelire.

Kancsó

Étkezéskor 3 db literes kancsó az asztalokon. 1-1 kancsóra 9 pohár, a „töltőhely" meglehetősen távol.
Több kancsójuk nincs? Így az egyik alkotótárs.
– De. Sok van még lenn a konyhán. Volt a válasz.
Ma már csak 7 pohár jut egy kancsóra.

Minden rosszban van valami jó (és fordítva)

Éjszaka viharos szél tépázta a fákat, döngette, nyitogatta a kisházak zsalugátereit, üveges ajtajait. Hőseink kitartó erőfeszítéssel zárták ki a vihart többször is, miközben bőrig áztak.
Vagy zuhanyoztak? Reggel úgysem volt víz csőtörés miatt.
Végre csendesedett a vihar. Az ajtó is nyugalomba került (betámasztva székkel). Most már csak vacogtak az egy szem takaró alatt.
Sebaj. Legalább vége a tikkasztó napoknak, és pót takarót is lehet kapni végre.

Lantos István

Olyan sok fokhagymát eszik Tibor, hogy a szúnyogok, madarak, festők gázálarcban közlekednek a Sumicán.

Konstantin hétvégén rövid időre elhagyta a tábort. Beborult az ég, fagyos északi szelek fújtak. Megszűnt a vízszolgáltatás.

Pontos időjárásjelzés ha a jászságból látogatók érkeznek. Zuhog az első.

Sportosan, gyorsan oldották meg a csőrepedést. A csobánkai polgármester fradi mezben érkezett és úgy intézkedett.

Festettem a Béke utcában. Még szerettem volna dolgozni a képen. Jött egy idős bácsi ránézett és azonnal közölte velem: no ez kész van. Ha mégsem, most ezúton kérem Konstantint nézze el nekem.

Repülő oktatást vállalok kb. 6–7 méteres rézsűről.

– ZSOMBI –

Kocsis Ilona: Bogáncs

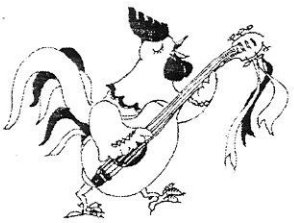

Szeánsz

„Nincs itthon a MACSKA..." Szerény összejövetelt tartunk péntek este a 19-es szobában.

Esernyőt, széket, sőt!, poharat hozzatok!

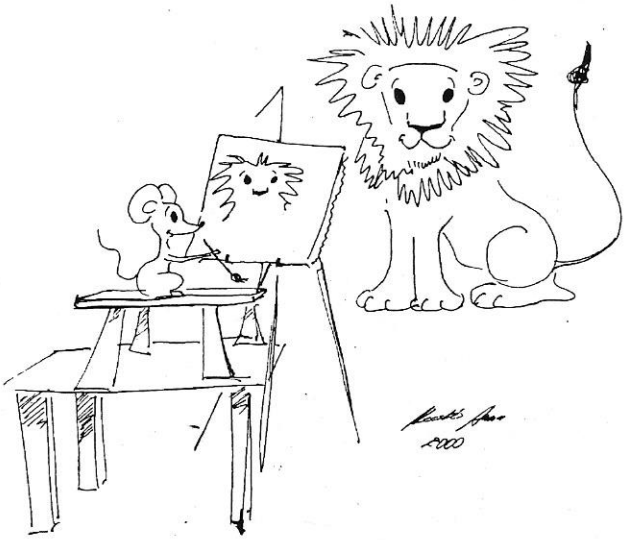

Sumicai paradicsom leves receptje

Kell hozzá:

víz, sok cukor, ízlés szerint pirospaprika, festőszernek paradicsompüré, éppen csak annyi, hogy íze felismerhető legyen.

Az alapanyagokat tedd nagy edénybe, keverd össze és tálald langyosan.

Jó étvágyat.

Lantos István

Cím nélkül

A portás kutyája ugat
Hiába,
Sok a bolhája
De vigyáz a portára!
Most éppen fekszik a
Porban
Várja az ebédet Gabitól
Nem hiába.

Kissné Sípos Lídia

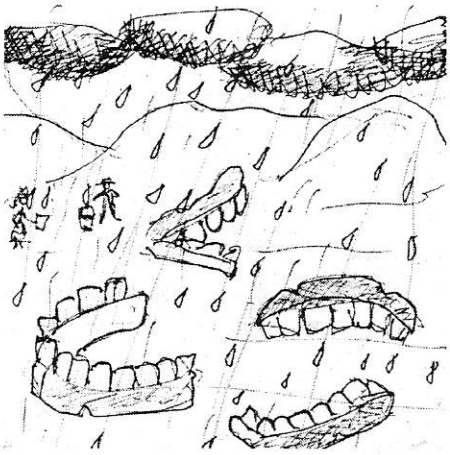

Fogmosás Sumicán, ha csőtörés van.
Táboriné Ugray Klára

Élmények az utcán festés közben

1. Éppen hogy kipakoltam. A szűz-fehér lemezre rácsodálkozik egy ifjú: – Ez a kép nagyon szép lesz.

2. Air-plain festem a községházát. Festékeim a kis asztalkán sorakoznak. Egy kíváncsi járókelő örömmel: – Jé, mennyi szép festék! Eladó? Mennyiért?

Kissné Sípos Lídia

Népi megfigyelés

Alacsonyan repülnek a festők – eső lesz.
(s lőn)

Figyelmeztetés

Tibor kocsija mellett vigyázzatok! CSAPDA!
(Már háromszor beleestem, kiskésemet elvesztettem.)

KEDVES ELSŐ TÁBOROZÓK!

Reméljük kellemesen és hasznosan töltöttétek napjaitokat közöttünk. Aki nem futamodik meg, jövőre is várjuk.

Régiek

ALKOTÁSAINKBÓL

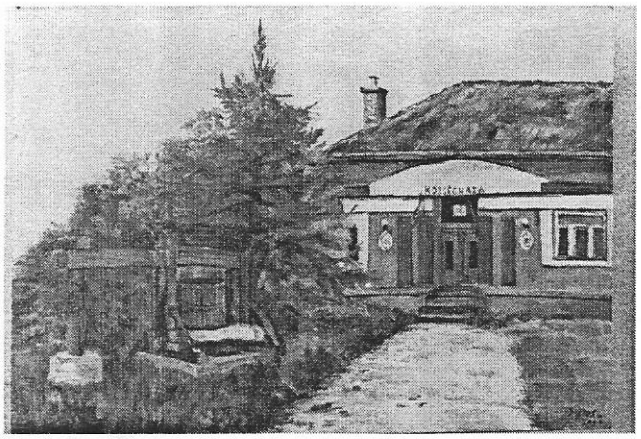

Kissné Sípos Lídia: Községháza

Frey Ágnes: Fantázia I.

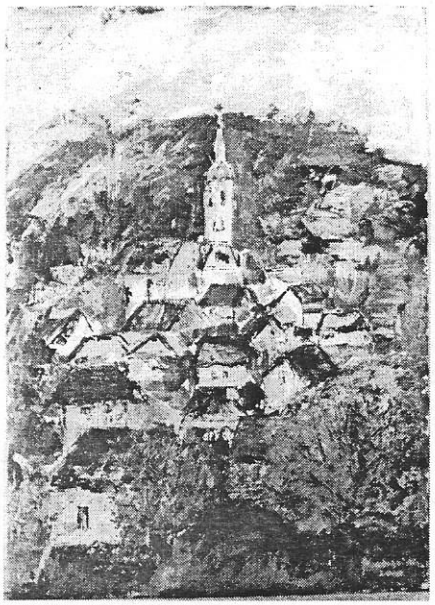

Zsombolyai Mária: Hegyek védelmében

Mészáros Edit: Ikon

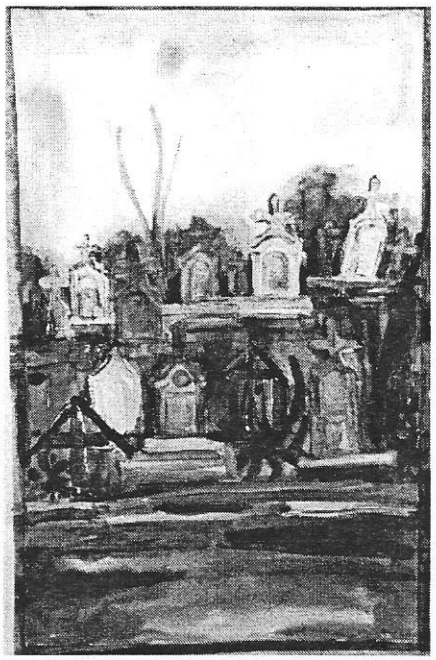

Tankóné Borsos Dóra: Temető

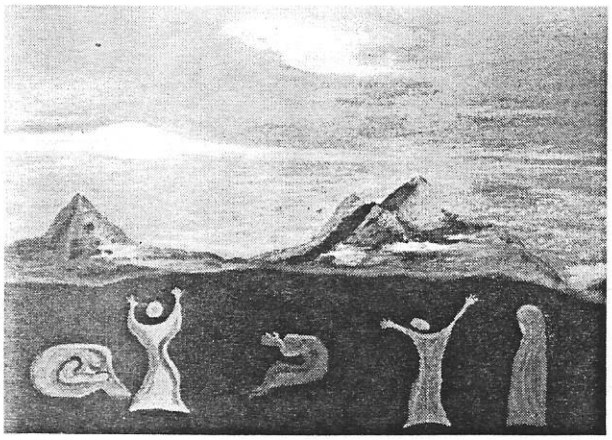

B. Kakas Gizella: Fohász

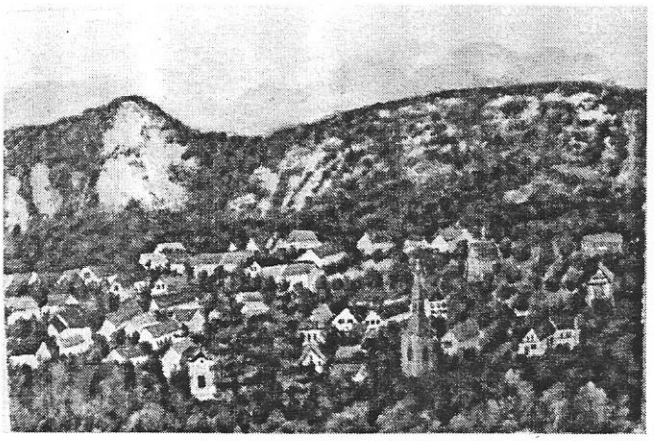

Dr. Kotró László: Csobánka

Életképek

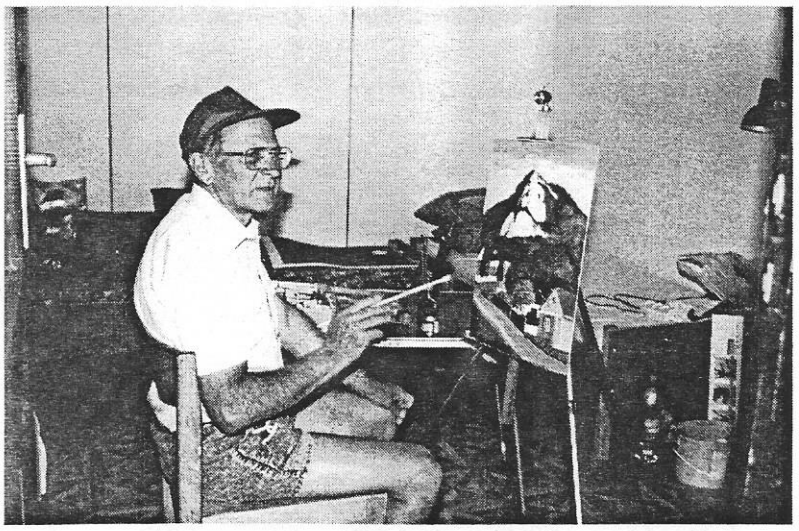

Táborlakók névsora

Buna Konstantin
Csépányi Ottó
Frey Ágnes
Fehérvári Éva
B. Kakas Gizella
Kápolnás Mihályné Klári
Kecskés Anna
Kissné Barna Borbála
Kissné Sípos Lídia
Dr. Kotró Lászó
Kocsis Ilona
Lajkóné Nagy Mária
Lantos István
Dr. Lehotzky Tiborné
Lizák Pálma
Mayer Irén
Mészáros Edit (Florosz Szp.)
Molnár Annamária
Nagyné Koncz Éva
Nimsz Kati
Paksai Erzsébet
Pannai Margit
Ramsay Gabriella
Rigó Tibor
Rosta Erzsi
Tankóné Borsos Dóra
Táboriné Ugray Klára
Tordai Enikő
Zsombolyai Mária

Keresztes János

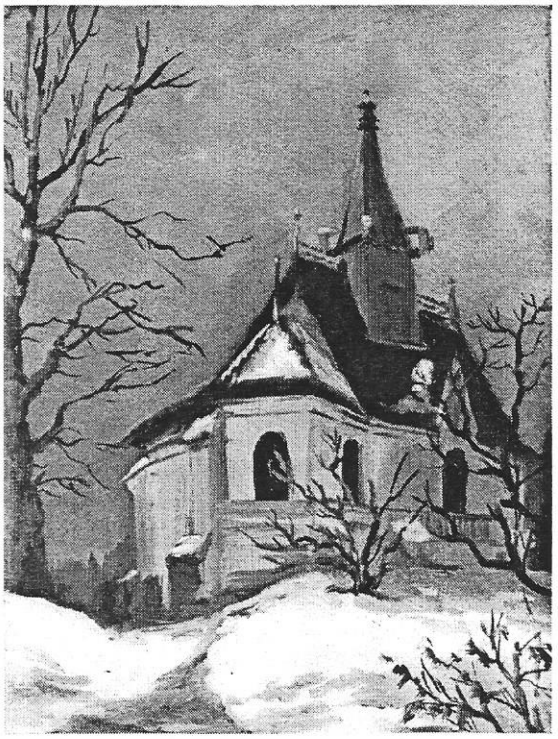

Nagyné Koñcz Éva: Hubertusz kápolna

Mayer Irén: Virágcsendélet

Köszönetet mondunk
a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek,
a Vasas Művészegyüttes Alapítványnak,
TÖRÖK ISTVÁN úrnak, Csobánka polgármesterének,
CSÚZI ISTVÁN úrnak, a csobánkai Petőfi Sándor iskola igazgatójának,
WEIGELT LÁSZLÓ és KECSŐ JÓZSEF vállalkozó uraknak,
BAKOS FERENC úrnak az ÁMBITUS gmk vezetőjének
az általuk nyújtott segítségért és támogatásért, mely nélkül nem jött volna létre a tábor.

Továbbá:
Keresztes Jánosnak a Vasas Szakszervezeti Szövetség kulturális vezetőszakértőjének,
Buna Konstantin festőművész-tanár, művészeti vezetőnek,
Mileticsné, Babika gondnoknak,
Konrádi Attila fotóművésznek.

Felelős kiadó: *Keresztes János* kulturális vezetőszakértő
A lapot szerkesztette: *Rosta Erzsi* és *Kocsis Ilona*
Szedés-tördelés: *Nedó Tímea*